Td054_14

Εκεί εκεί απού κοιμόμουνα
εκεί απού κοιμόμουνα βλέπω και στ’ όνειρό μου
βλέπω βλέπω δυο σκύλοι κάθονται
βλέπω δυο σκύλοι κάθονται δίπλα στο προσκεφάλι
σηκώ- σηκώνομαι και ντύνομαι
σηκώνομαι και ντύνομαι βάζω και τ’ άρματά μου
παίρνω παίρνω και τα σκυλάκια μου
παίρνω και τα σκυλάκια μου και στο κυνήγι πάω.
Στο δρό- στο δρόμο που επήγινα
στο δρόμο που επήγινα βρίσκω μια κρύα βρύση
βλέπω βλέπω μια νέα που ’πλενε
βλέπω μια νέα που ’πλενε σε μαρμαρένια βρύση
σαρά- σαράντα κ’βάδες έβγαλε
σαράντα κ’βάδες έβγαλε στα μάτια δεν της είδα
κι απ’ τις κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα
κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα την είδα δακρυσμένη.
Γιατί γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και είσαι λυπημένη.
Άντρα άντρα έχω στην ξενιτιά
άντρα έχω στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι ακό- κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δε κι αν δεν έρθει και δε φανεί
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον κείνον να τρώει η ξενιτιά
κείνον να τρώει η ξενιτιά κι εγώ το μαύρο ράσος.
Καλή μ’ καλή μ’ εγώ είμαι άντρας σου
καλή μ’ εγώ είμαι άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Ξένι μ’ ξένι μ’ κι αν είσαι άντρας μου
ξένι μ’ κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου πες μου σημάδια της αυλής
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου.
Διαβά- διαβάτης ήσουν πέρασες
διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου πες μου σημάδια του σπιτιού
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
[κλήμα έχεις στην πόρτα σου]
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Γειτό- γειτόνοι μου τα είδανε
γειτόνοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου πες μου σημάδια του κορμιού
πες μου σημάδια του κορμιού τότες θα σε πιστέψω.
Ελιά ελιά έχεις στα στήθια σου
ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη.
Ξένι μ’ ξένι μ’ εσύ ’σαι άντρας μου

ξένι μ’ εσύ ’σαι άντρας μου εσύ ’σαι και καλός μου.

Εκεί απού κοιμόμουνα βλέπω και στ’ όνειρό μου
βλέπω δυο σκύλοι κάθονται δίπλα στο προσκεφάλι
σηκώνομαι και ντύνομαι βάζω και τ’ άρματά μου
παίρνω και τα σκυλάκια μου και στο κυνήγι πάω.
Στο δρόμο που επήγινα βρίσκω μια κρύα βρύση
βλέπω μια νέα που ’πλενε σε μαρμαρένια βρύση
σαράντα κ’βάδες έβγαλε στα μάτια δεν της είδα
κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα την είδα δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και είσαι λυπημένη.
Άντρα έχω στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον να τρώει η ξενιτιά κι εγώ το μαύρο ράσος.
Καλή μ’ εγώ είμαι άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Ξένι μ’ κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου.
Διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Γειτόνοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του κορμιού τότες θα σε πιστέψω.
Ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη.
Ξένι μ’ εσύ ’σαι άντρας μου εσύ ’σαι και καλός μου.